

Việt Nam cũng xây h&#t b&#c t&#&#ng l&#a này đ&#n b&#c t&#&#ng l&#a khác đ&# ngăn ch&#n thông tin t&#&#c ngoài vào Việt Nam

Không ph&#i t&# nhiên mà T&#p chí C&#ng s&#n, C&# quan lý lu&#n và Chính tr&# c&#a Trung &#&#ng Đ&#ng C&#ng s&#n Việt Nam ch&# trong m&#t s&# báo (s&# 4 (220) năm 2011) đã đăng n&#m Bài vi&#t cáo bu&#c Hoa K&# đ&#ng sau l&#ng các bi&#n c&# chính tr&# đ&#ng ti&#p di&#n &# Trung Đông và B&#c Phi, đ&#ng th&#i lên án Bà Hillary Clinton, Ng&#ai tr&#&#ng Hoa K&# đã công khai y&#m tr&# k&# h&#ach dùng các ph&#&#ng ti&#n thông tin c&#a Internet đ&# thúc đ&#y các dân t&#c n&#i lên ch&#ng chính ph&# c&#a h&#.

Trong s&# các bài này, đáng chú ý nh&#t là Bài vi&#t “Vì sao ng&#&#i ta đòi Việt Nam không đ&#&#c “h&#n ch&# Internet” ? c&#a Tác gi&# B&#c Hà.

Ngoài ra còn ph&#i k&# đ&#n Bài “T&# do báo chí vì l&#i ích qu&#c gia, dân t&#c” c&#a H&#ng Hà đăng trong Báo Quân đ&#i Nhân dân ngày 27/2/1011.

C&# hai Bài báo đ&#u t&#p trung lên án nh&#ng ng&#&#i b&# vu cáo là “các ph&#n t&# ph&#n đ&#ng, ch&#ng đ&#i &# trong và ngoài n&#&#c” và nh&#ng cá nhân và t&# ch&#c qu&#c t&# lên án chính sách kìm k&#p t&# do ngôn lu&#n và t&# do s&# đ&#ng Internet t&#i Việt Nam.

B&#c Hà ph&#n &#nh s&# lo ng&#&#i c&#a đ&#ng CSVN trong bài vi&#t c&#a mình : “&# Việt Nam, ngay sau khi x&#y ra s&# ki&#n b&#o lo&#n, kh&#ng ho&#ng chính tr&# &# B&#c Phi, Trung Đông, các ph&#n t&# ph&#n đ&#ng, ch&#ng đ&#i &# trong và ngoài n&#&#c nh&# v&# đ&#&#c vàng, h&# xem đây là c&# h&#i đ&# kích đ&#ng các l&#c l&#&#ng ch&#ng đ&#i đ&#y m&#nh ho&#t đ&#ng ch&#ng phá Nhà n&#&#c theo k&#ch b&#n mà ng&#&#i ta đã th&#c hi&#n thành công &# Ai C&#p, Tuy-ni-di. Chúng tung lên m&#ng nhi&#u bài phân tích, bình lu&#n, g&#i ý v&#n đ&#ng nh&#ng kinh nghi&#m th&#ng l&#i &# B&#c phi, Trung Đông vào Việt Nam. Ng&#&#i ta cho r&#ng “tình hình Việt Nam và Ai c&#p khác nhau – s&# đ&#c tài &# Việt Nam là “đ&#ng phi&#t”, do đó, ch&#ng

đ c tài   đây là ch ng l i vai tr  l nh đ o c a Đ ng C ng s n”; hoặc c ng s n s  không bao giờ nh  ng b , “ra đ i” nh    Ai C p, Tuy-ni- di, cho n n ph i d ng s c m nh  p đ o c a đ ng đ o nh n d n; Tranh th  s   ng h  c a qu n đ i là việc người ta đ  nh  đ n, h  n i: “n u qu n đ i ch n th i đ  đ ng v  phía nh n d n và b o v  đ t nước, đ ng b o, thay v  b o v  Đ ng C ng s n th i tình hình ch nh tr  s  c  h i  n đ nh s m h n”.Không ph i nh  vậy sao ? S  dĩ đ ng CSVN c n đ ng v ng được cho đ n hôm nay không ph i v  dĩ được “nh n d n đ ng tình  ng h ”, hay “đ ng đ  c  quan h  m u th t v i nh n d n” nh  đ ng t y n truy n m  h n t n do Qu n đ i và l c l  ng c nh s t c ng  n  n l  ng c a d n đ  b o v  ch  đ , làm ch  tọa l ng cho đ ng t n t i.

B ng ch ng đ ng không th t l ng khi vi t r ng : “ Đ ng C ng s n Việt Nam là đ i ti n phong của giai cấp c ng nh n, đ ng th i là đ i ti n phong c a nh n dân lao động và c a d n tộc Việt Nam; đ i biểu trung thành l i  ch của giai cấp c ng nh n, c a nh n dân lao động và c a d n tộc.” (Đ u   Đ ng m i b  sung, s a chữa t i Đ i h i đ ng XI ng y 19/1/2011)

T i sao ? B i v  hai giai cấp “c ng nh n” và “lao động” l i là nh ng thành ph n b  đ ng b c l t và ph i ch u nhi u thi t th i nh t trong x  h i ngày nay.

Nh ng người c m đ u đ ng c  th  đ t được đ i tìm xem trong s  200  y vi n Trung   ng đ ng kho  XI c  người nào là đ i biểu của gi i c ng nh n và lao động kh  r ch  o  m được ng i m t  n b t v ng không hay t n là người của phe c nh  n tr n ng i tr c đ  t  cho m nh c  quyền ng i tr n đ u d n l nh đ o. Đ n khi h t nhi m k  hay ngh  h u , hoặc c  đ a v  cao trong đ ng, trong ch nh quyền đ  g i con ch u m nh vào Trung   ng đ  tiếp t c  n theo theo ch  đ  cha truy n con n i ?

B ng ch ng N ng Quốc Tuấn, con c u T ng B  th  N ng Đ c M nh; Nguy n Thanh Ngh ,con Th  t  ng Nguy n T n D ng, Th  t  ng; Nguy n Xuân  nh,con Nguy n V n Chi, c u Tr  ng ban Kiểm tra Trung   ng đ ng và Nguy n Ch  V nh, con t  ng Nguy n Ch  Thanh, người đ  b ng  n nhi u l n v  k m ti u chuẩn đ o đ c đ  được vào Ban Chấp hành Trung   ng đ ng Kho  XI là m t t  đ .

Th  r i đ ng c ng n i trong Đ u   r ng : “ M c đ ch c a Đ ng là x y đ ng nước Việt Nam đ c lập, d n ch , gi u m nh, x  h i c ng b ng, v n m nh, không c n người b c l t người, th c hiện thành c ng ch  nghĩa x  hội và cuối cùng là ch  nghĩa c ng s n” không đ t được b t c  m c đ ch n o đ  n u ra; ngay c  m c ti u đ c l p c ng đ  m t (ho n t n l  thu c vào TC) .

Các mục tiêu cũ bần, kể từ năm 1946 cho đến bây giờ (2011), vẫn còn nguyên trên giấy và i nhúng tằm bánh vẽ khổng lồ đã từ từ tan theo mây gió.

Vì vậy, cho dù từ từ nhúng nguyên nhân như đói tài, gia đình trẻ, tham nhũng, bất công xã hội, và không có từ do đã khiến người cho Cuộc cách mạng từ phát của nhân dân các nước Bả Phi và Trung Đông đã hả trong xã hội Việt Nam cho đến u kiện mới của nả y của nhân dân bả trẻ. Vẫn đói còn là thời gian mà thôi.

Do đó, nếu CSVN vẫn nguyên đi theo Chủ nghĩa phá sản Mác-Lênin và từ từ nhúng Cộng sản Hồ Chí Minh, hoàn toàn không do dân yêu cầu, muốn trao quyền lãnh đạo cho đảng như đảng đã tuyên truyền mà đảng phải trông cậy vào lòng công an, cảnh sát và trên mặt trời u quân đói đói của đảng nuôi ăn đói đói lý sự trung thành tuy từ đói.

Nhúng bài học Tunisia và Ai Cập vẫn còn nóng hổi. Một quân đội dả quyả lãnh đạo trên 20 năm của Tổng thống Ben Ali của Tunisia và 30 năm dả quyả cai trị đói tài của Tổng thống Hosni Mubarak Ai Cập đã quay lưng đảng và phía nhân dân từ phát vùng lên đòi dân chủ, từ do và cải tổ xã hội.

Bả Hà phê bình từ pảng, khi có ngả i hy vọng Quân đội Nhân Dân sẽ có lúc sẽ xoay chiều u khi nhả ra đầu là chân lý đói đói a từ từ nhúng từ lên ngang từ mả các dân từ cảng và đói đói cảng trong mặt quả gia có dân chủ và quyả bình đảng đói đói cảng thì nhúng ngả i “ả nhúng ngoài sẽ từ từ nhúng rảng chả đói cảng sản ả Việt Nam chả có thể từ từ i đói đói tính từ ngày! Còn nhúng ngả i đang sản ả trong nhúng thì nhúng rảng nhúng nhúng kể vì từ nhúng bình luận phân tích trên đang nhúng mả hoả cả chảng hoang từ ảng.” Đúng hay sai chả có từ ảng lại mả i từ ả i đói đói, nhúng nhúng u Bả Hà và đảng CSVN can thiệp thì từ từ chả cảng từ Cuảng từ nhúng cảng ý kiện nhân dân, có Quảng từ và các từ chả cảng nhân dân bên ngoài Việt Nam kiểm soát, xem đảng CSVN có còn đói đói cảng dân tín nhiệm nả hay không?

Vì vậy, chảng nào đảng CSVN chả a dám lý vàng thả ả a thì hãy khoan nói nhúng đến u chả quan.

Tác giả Bả Hà viết từ pảng biả nảch cho hành đảng đàn áp từ do ngôn luận, mặt đến u đã

đồng chí Hiên pháp 1992 công nhận: “Trên là câu chuyện ở Việt Nam, phải hiểu cho ý kiến của Ngoại trưởng Mỹ, người ta đã post lên mạng nhiều bài chép trích Việt Nam bất b, cầm tù một số blogger như trưởng hợp cogaidolong – Lê Nguyễn Hoàng Trà học “Đi u cày”- Nguyễn Văn H và cả Cù Huy Hà Vũ đã tung lên mạng những bài viết và trên là những vấn... những là những người yêu nước, họ có quyền tự do ngôn luận, báo chí theo các công ước quốc tế và quyền con người mà Việt Nam đã gia nhập, ký kết... Ai cũng biết vấn đề này đây không phải là sự đồng ý những tin tức thông tin gì mà là những dung thông tin đó ra sao. Việc những blogger nói trên bất b là do họ đã vi phạm pháp luật Việt Nam. Có nhiều người dung, trong đó có việc xâm phạm bí mật riêng tư của cá nhân, nhất là việc tuyên truyền chống nhà nước Cộng hòa XHCN Việt Nam bằng những hình thức khác nhau.” Lý do bất b gì những tin tức nói đòi dân chủ, tự do và chép trích những việc làm sai trái của nhà nước như trưởng hợp Tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ đồng chí Nguyễn Văn H “vi phạm pháp luật Việt Nam”, hay “tuyên truyền chống nhà nước Cộng hòa XHCN Việt Nam” hoàn toàn không đồng ý. Nếu những người bất b Nhà nước quy kết tội danh đồng chí xét xử tại các Tòa án không phải của Nhà nước CSVN thì họ hoàn toàn vô tội, bởi vì Tòa án của Việt Nam là thẩm Tòa án, trong các vấn án chính trị, đâu là “vấn án bóng, vấn án thối còi” xét xử theo pháp luật không theo luật.

INTERNET LÀ CỦA AI ?

Vì vậy, khi tranh luận về quyền tự do thông tin trên làn sóng điện tử Internet thì Bác Hà cũng phân bua : “Là nói về khái niệm “tự do Internet”- của cá nhân, tự chủ nào để hiểu nghĩa về khái niệm này. Song, nếu đi qua những bài nói về chủ đề này của các nhà dân chủ, nhân quyền phương Tây thì người ta thấy ngay đây là một thủ thuật che giấu của các chính trị gia. Khía cạnh mấu chốt ở đây chính là Internet là một thành quả của nền văn minh nhân loại, khi một quốc gia nào bắt vu cho tội vi phạm “tự do Internet” thì có nghĩa chính phủ đó đang đi ngược lại nền văn minh nhân loại, là chế độ độc tài, là độc hại, bạo tàn, quân phiệt..., làm như vậy người ta đã tranh thủ được sự ủng hộ của nhân dân, nhất là giới trẻ.”

Là cái lý của Bác Hà chủ yếu tại những ai muốn cải thiện cái gì thì nào là quyền tự do của nhân loại khi sự đồng ý Internet để liên lạc hay thông tin cho nhau.

Bằng chứng khi Nhà nước CSVN bắt những người sử dụng Internet truy cập tài tin tức của họ mà không có hành động báo cáo hay cố gắng báo cáo gây bất ổn định xã hội hay lật đổ chính quyền thì không phải là độc tài, đàn áp tự do ngôn luận và dân chủ thì là cái gì ?

Việt Nam cũng xây dựng một thế giới khác để ngăn chặn thông tin

những cái ngoài vào Việt Nam, những cái trở nên kênh riêng để dành riêng cho các quan chức và nhà nôm thì việc làm này có phần dân chủ và chúng ta quy định để thông tin của người dân không?

Do đó khi Bộ Hà khoe rằng: “Những cái quan tâm đến tình phát triển Internet ở Việt Nam thì đâu nên thấy rằng: Việt Nam đang là quốc gia dẫn đầu trong khu vực trên lĩnh vực này. Hiện nay có tới gần 27 triệu người sử dụng Internet, chiếm 31% dân số. Một chuyên gia nước ngoài nhận định rằng Internet không chỉ phát triển rất nhanh ở Việt Nam mà “công nghệ 3G đang phát triển ở đây, loại công nghệ mà không phải nước nào cũng có”, thì không khác gì báo rằng: “Việt Nam hàng gì cũng có, những cái mà chúng ta mua hàng của chúng tôi làm ra hay phải có phép của chúng tôi báo mới được mua hàng khác.”

Những những mạng nhà nôm cho phép không phải là những kênh báo lại vào loại “nhảy cò” có nội dung làm chói tai được.

Hay còn bị báo chí nước ngoài Phát ngôn của Bộ Ngoại giao Việt Nam Nguyễn Phú Trọng trong cuộc họp báo chiều 17/2 (2011) thì: “Việt Nam coi trọng quyền tự do thông tin, tự do ngôn luận. Điều này đã được ghi nhận trong Hiến Pháp và thực tế. Ở Việt Nam, Internet được tự do đi xuống kiêu thu nhập lợi và phát triển mạnh mẽ.”

Cũng như các quốc gia khác, mọi thông tin trên Internet đều phải tuân thủ các quy định của pháp luật để không ảnh hưởng đến thu nhập phong mỹ tục, đạo đức xã hội, trật tự công cộng và an ninh quốc gia. Nếu vi phạm, mọi người đều phải chịu xử lý theo pháp luật.”

Bà Nga đã nói như thế khi được yêu cầu lên tiếng về nội dung trích Việt Nam đã vi phạm quyền tự do sử dụng Internet của các Nhà báo tự do (Bloggers) của Bà Ngoại trưởng Hillary Clinton trong bài diễn văn nói về sức mạnh và quyền tự do thông tin của Internet tại Đồi cỏ George Washington ngày 15-2 (2011).

Bà Nga còn nói thêm rằng: “Trong các quan hệ quốc tế, mọi khác biệt cần được trao đổi trên cơ sở xây dựng, tôn trọng hiểu biết lẫn nhau và không can thiệp vào công việc nội bộ của nhau.” Các Bài viết trong Tạp chí Công số và một số báo chí nói về CSVN còn lên án kế hoạch viện trợ tài chính 25 triệu Mỹ kim của Hoa Kỳ dành cho các tổ chức mua bán hàng tởm do thông tin và quyền sử dụng Internet của các dân tộc trên thế giới như là hành động của Hoa

Kô muôn xúi bôy các dân tộc nái lên chống chính quyền cộng sản theo ý muôn cộng sản Má.

Đán lát Háng Hà cộng sản Báo Quân đội Nhân Dân thì Tác giả này đã quay mũi súng vào các lác láng táng táng đá bệnh viện cho điôu đác giôi là “tá do báo chí” cộng sản Việt Nam.

Trong bài viết ngày 27/02 (2011) Háng Hà nói : “ Trong chián lược “Dián biến hòa bình” chống phá cách mạng Việt Nam, bên cạnh các ván đề về “dân chủ”, “nhân quyền”, “dân tộc”, “tá do tôn giáo”... các thế lực thù địch thế lực chống lại sự độc lập dân tộc, tá do ngôn luận, tá do báo chí. Mục tiêu là làm cho báo chí tách rời sự lãnh đạo của Đảng, làm cho các nhà báo mất phương hướng chính trị, mất sự chỉ đạo trong hoạt động báo chí, tiến tới gây mất ổn định và rối loạn về tư tưởng xã hội.

Mái đây, có thế lực báo chí và quan chức ngoại giao nước ngoài lại đưa ra những nhận định, đánh giá sai lệch về tình hình tá do báo chí, tá do internet ở Việt Nam. Họ xuyên tạc rằng Việt Nam “có nhuôu hoạt động chống lại giới bloggers khi họ phơi bày các thông tin về các dự án bauxite ở Tây Nguyên”; rằng Việt Nam đang “siát chặt kiểm soát internet, tá các quán cà phê internet tại trung tâm mạng Facebook”; rằng Việt Nam là nước trong số các quốc gia “hán chế ngôn luận trên internet”, và đòi thúc đẩy “tá do báo chí”, “tá do internet”!. Tác giả cộng sản những lời chỉ trích không ai khác hơn là Tổ chức Freedom House và Bà Ngáai tổng thống Clinton, người đã đánh trúng “tim đen” cộng sản CSVN trong Bài diễn văn ngày 15-2 (2011).

Háng Hà phê bình Bà Clinton rằng : “ Đó là cách nhìn nhận và đánh giá thiôu khách quan, vô căn cứ, không đúng về tình hình tá do báo chí và sự phát triển internet ở Việt Nam, cho thấy thái độ thiôu thiện chí cộng sản đối với Việt Nam. Những luận điệu trên không có gì mới và chúng được tung ra nhằm hôu thuẫn những người cộng tình lại để tá do internet và tá do báo chí để xuyên tạc chế độ, đáng lát cộng sản Đảng, chính sách pháp luật của Nhà nước, đưa những thông tin ngôy tôo, truyán bá những thông tin thiôu xác thực, cộng sản để kích động, thám chí cộng sản những ý kiến máo danh các lão thành cách mạng, các đảng chí nguyên lãnh đạo Đảng, Nhà nước lên blog cá nhân, lên các trang mạng phác vụ ý đồ cá nhân.” Háng Hà ngon trán nói tiếp : “ Những ai đòi Việt Nam mở rộng hán náa “tá do báo chí”, “tá do internet” cộng sản phải hiểu đúng hơn về các khái niệm trên. Tá do ngôn luận, tá do báo chí là quyền căn bản của con người, những tá do báo chí không có nghĩa là vô thế lực, là để thế lực thay thế, là tá do để oán chỉnh-tà... Chúng ta khuyến khích tá do báo chí vì lợi ích của quốc gia, dân tộc, báo vệ lợi ích của Đảng, Nhà nước và nhân dân. Và tự nhiên, chúng ta không thể chấp nhận việc lợi dụng tá do báo chí, tá do internet để gây mất ổn định, chống lại Tổ quốc và dân tộc, xuyên tạc chế độ, chính sách của Đảng và Nhà nước, xâm phạm lợi ích của công dân. Thế cho tá do báo chí và tá do internet mà mất sự thanh lịch mong muốn là kiểu tá do vô chính phủ, hoàn toàn trái với

dân chủ đích thực. Quyền tự do báo chí, tự do internet ở Việt Nam được pháp luật bảo vệ. Bất kỳ một tờ báo, cá nhân nào lợi dụng tự do báo chí để chống lại Tổ quốc, đe dọa lợi ích của nhân dân, vi phạm pháp luật, đều phải bị xử lý nghiêm theo quy định của pháp luật. Điều này là hiển nhiên mà bất kỳ một quốc gia nào cũng đều phải thực hiện.”Nhưng ngôn ngữ đao to búa lớn đe dọa kẻ thù hàng xóm hàng cá, cụ vớ lụp míu ngấm chèn phèn nhét thái độ sẵn hời hợt do báo chí, khi phải đem trước sức mạnh của tự do Internet như đã và đang xảy ra trong các Cuộc cách mạng tự phát đang lên chống lại các tài sản của các dân tộc ở Bắc Phi và Trung Đông.

Nhưng khi khoe có tự do báo chí hay tự do Internet phải trong vòng kiểm soát của luật pháp không được phát biểu trái chiều với hệ thống thông tin một chiều của nhà nước thì tự do ngôn luận này chỉ còn là tự do trong rơm mồm lớn (heo), như Công an đã để lại trên mặt nhếch nhếch của một miến Linh mặc Nguyễn Văn Lý trước tòa án cách nay ít năm.

Ngoài ra khi bệnh viện chính sách tự do báo chí và Internet của đảng thì Hoàng Hà cũng quên không ghi thích tại sao khi đã có tự do mà lại chỉ có báo nhà nước, không cho ra báo tự nhân?

Và tại sao đảng lại sẵn đa nguyên, đa đảng đến hơn 500?

Như vậy có phải là ngôn ngữ tuyên truyền của đảng đã sẵn để phát run trước các phong trào quần chúng nổi lên ở Trung Đông hay Lãnh đạo đảng đang điên lên vì các yếu tố cho một cuộc cách mạng hoa Nhài ở Việt Nam cũng đã chín mùi? -/-